

РЕШЕНИЕ

№ 1314

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 16.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8749** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 284 и следващите на Закона за изпълнение на наказания и задържане под стража (ЗИНЗС), във връзка с чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба на К. Д. И., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в затвора в [населено място] срещу Главна Дирекция „Охрана“ за присъждане на обезщетение, за причинени му неимуществени вреди, по време на конвоиране в периода от 28.09.2020 г. до 01.06.2022 г., както и на 13.12.2019 г. в размер на 30 000 лв., ведно със законната лихва, от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Като лишен от свобода, ищецът твърди, че е бил редовно и често е конвоиран от ГД „Охрана“ от съответния затвор до съответния съд, за да се яви в съдебно заседание пред по дело, по което е страна.

Автомобилите на ГД „Охрана“, с които е конвоиран не разполагат с обезопасителни колани, с каквито разполага всеки един нормален автомобил от този клас или с каквито разполага всеки един междуградски автобус, не разполагат с нормални седалки, с каквито са оборудвани нормалните автомобили и автобуси. В автомобилите на ГД „Охрана“ са отстранени седалките и на тяхно място има изградена метална клетка с решетки, на мястото на седалките има монтирани по дължина на автомобила два броя метални пейки от ляво и от дясно.

Върху металните пейки дълго време не е имало никакви дръжки и от скоро са били

заварени дръжки, два броя дръжки върху металните пейки. Те са монтирани така, че човек с белезници не може да ги използва нормално. Най-вече такива дръжки липсва в повечето автомобили – дръжки имало само в един-два автомобила, които са били закупени през 2021 г. Такива дръжки имало само в новите автомобили в старите автомобили дръжки са липсвали, въпреки това те все още се използвали от ГД „Охрана“. Ищецът твърди, че е със специален режим и ГД „Охрана“ го конвоира с усилен мерки за сигурност с белезници на краката, на кръста, има кожен колан, на който са застопорени белезниците на ръцете му, така че ръцете му да са плътно прибрани до стомаха му отпред. Фактът, че е окован по този начин с белезници не му позволявал да се хване за неподходящите дръжки върху металната пейка, които в повечето автомобили липсвали.

Фактът, че е без обезопасителен колан и фактът, че не може да достигне и да се хване за подходяща дръжка, за които да се държи по време на пътуването и движението на автомобила на ГД „Охрана“, представлява нехуманно, унизително и мъчително третиране, тъй като шофьорите на ГД „Охрана“ спират и потеглят рязко. При едно такова рязко спиране или потегляне на съответния автомобил той всеки път се е удрял в металните решетки, които са отвътре на автомобила, тъй като при рязко спиране или тръгване на автомобила, той всеки път се е пързаял по металната пейка от единия ѝ край до другия ѝ край, по време на остри завои също се е пързаял по пейката и се е удрял в металните решетки, случвало се е дори да изпадне от самата пейка.

Вследствие на това опасно и нехуманно конвоиране на дата 13.12.2019 г. по време на конвоирането му от Затвора – С. до Затвора – П. шофьорът на конвойния автомобил на ГД „Охрана“ е предприел изпреварване на друг автомобил, движещ се по [улица]. По време на изпреварването цивилен автомобил е засякъл автомобила на ГД „Охрана“, в който е пътувал. Шофьорът на ГД „Охрана“ е натиснал рязко и силно спирачки, за да избегне удар с другия автомобил. От рязкото и внезапно спиране той се е плъзнал по гладката метална пейка, загубил е равновесие и силно се е блъснал в металната решетка на автомобила на ГД „Охрана“. При удара в решетката си е ударил главата и дясното коляно и подбедрица, като е получил сериозни и болезнени физически травми на дясното коляно и подбедрица, за които физически травми и наранявания му е оказана медицинска помощ и е бил десет дни трудно подвижен и на легло в Затвора – П..

ГД „Охрана“ не е предприела никакви мерки или действия относно липсата на предпазни колани и монтирането на подходящи дръжки в своите автомобили и са продължили да го конвоират при същите условия и мерки. Бил е конвоиран от ГД „Охрана“ отново на следните дати:

1. На 28.09.2020 г. от Затвора – П. до Затвора – С., от Затвора – С. до Ареста – К..
2. На 29.09.2020 г. от Ареста – К. до Административен съд – Кюстендил, от Административен съд – Кюстендил до Ареста – К..
3. На 30.09.2020 г. от Ареста – К. до Затвора – С., от Затвора – С. до Затвора – П..
4. На 13.10.2020 г. от Затвора – П. до Затвора – С., от Затвора – С. до Ареста – К..
5. На 14.10.2020 г. от Ареста – К. до Административен съд – Кюстендил, от Административен съд – Кюстендил до Затвора – С., от Затвора – С. до Затвора – П..
6. На 08.01.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
7. На 11.01.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..

8. На 21.01.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 9. На 12.02.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 10. На 15.02.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 11. На 25.02.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 12. На 29.02.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 13. На 12.03.2021 г. от Затвора – П. до Затвора – С.,
 14. На 16.03.2021 г. от Затвора – С. до Административен съд София-град, от Административен съд София-град до Затвора – С..
 15. На 16.03.2021 г. от Затвора – С. до Ареста – К..
 16. На 17.03.2021 г. от Ареста – К. до Административен съд – Кюстендил, от Административен съд – Кюстендил до Ареста – К., от Ареста – К. до Затвора – С..
 17. На 22.03.2021 г. от Затвора – С. до Софийски градски съд, от Софийски градски съд до Затвора – С..
 18. 23.03.2021 г. от Затвора – С. до Затвора – П..
 19. На 24.03.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 20. На 25.03.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 21. На 29.03.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 22. На 13.04.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 23. На 15.04.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 24. На 27.04.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 25. На 29.04.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 26. На 10.05.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 27. На 17.05.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
 28. На 17.05.2021 г. от Затвора – П. до Затвора – В..
 29. На 19.05.2021 г. от Затвора – В. до Затвора – С..
 30. На 20.05.2021 г. от Затвора – С. до Върховен административен съд, от Върховен административен съд до Затвора – С..
 31. На 21.05.2021 г. от Затвора – С. до Затвора – В..
- На 21.05.2021 г. по време на конвоирането му от Затвора – С. към Затвора – В., автомобиля на ГД „Охрана“, с който е пътувал се движел по [улица]с висока скорост и по негово мнение като шофьор с несъобразена скорост, друг цивилен автомобил е предприел изпреварване и навлязъл в тяхното платно съответно движещият се с висока скорост автомобил на ГД „Охрана“ е бил засечен от цивилния автомобил,

шофьорът на ГД „Охрана“ е настъпил рязко и силно спирачките, за да избегне пътнотранспортното произшествие и за да не се блъсне и удари в цивилния автомобил, който го е засякъл и му е препречил пътя. От рязкото и внезапно спиране на конвойния автомобил той се е изхлузил и изпързлял по пейката, загубил равновесие и силно се е блъснал в металната решетка, която разделя надзорниците на ГД „Охрана“ от лишените от свобода. При удара в металната решетка си е наранил левия крак в областта на подбедрицата, изпитал е силни и остри болки. Конвойният автомобил на ГД „Охрана“ продължил да се движи без да спира и без да му се укаже медицинска помощ. Докато пътувал към Затвора в [населено място] кракът не спирал да го боли, получил се е оток и се е подул. Когато пристигнал в Затвора – В. отишъл в медицинския център на Затвора – В., където са му направили компрес на нараненото и подутото място – върху получената травма и са му указали медицинска помощ. В следващите 4-5 дни наранената подбедрица е продължавала да го боли и да му причинява страдание, докато не му е спаднал отока и подутината, появилата се синина на удареното място продължила да стои с дни и след като отока е спаднал и отшумял. Въпреки факта, че за втори път по идентичен начин по време на конвоирането получава физическа травма и нараняване вследствие на липсата на обезопасителни колани и подходящи дръжки в автомобилите на ГД „Охрана“, ГД „Охрана“ отново не е взела и не е предприела никакви действия относно поставянето на обезопасителни колани или монтирането на подходящи дръжки в своите автомобили и е продължила да го конвоира като „чувал с картофи“ по нечовешки, нехуманен начин и видимо опасен за здравето и сигурността му. След инцидента бил конвоиран на следните дати при същите условия:

32. На 26.05.2021 г. от Затвора – В. до Затвора – С..
33. На 27.05.2021 г. от Затвора – С. до Затвора – П..
34. На 28.05.2021 г. от Затвора – П. до Районен съд – Пазарджик, от Районен съд – Пазарджик до Затвора – П..
35. На 31.05.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
36. На 01.06.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
37. На 02.06.2021 г. от Затвора – П. до Затвора – В..
38. На 15.06.2021 г. от Затвора – В. до Затвора – П..
39. На 16.06.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
40. На 17.06.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
41. 21.06.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П., от Затвора – П. до Затвора – С..
42. На 22.06.2021 г. от Затвора – С. до Административен съд София-град, от Административен съд София-град до Затвора – С..
43. На 23.06.2021 г. от Затвора – С. до Затвора – В..
44. На 05.07.2021 г. от Затвора – В. до Административен съд – Враца, от Административен съд – Враца до Затвора – В..
45. На 26.07.2021 г. от Затвора – В. до Административен съд – Враца, от Административен съд – Враца до Затвора – В..
46. На 26.08.2021 г. от Затвора – В. до Затвора – П..

47. На 27.08.2021 г. от Затвора – П. до Районен съд – Пазарджик, от Районен съд – Пазарджик до Затвора – П..
48. На 30.08.2021 г. от Затвора – П. до Затвора – В..
49. На 03.09.2021 г. от Затвора – В. до Затвора – С., от Затвора – С. до Ареста – К..
50. На 07.09.2021 г. от Ареста – К. до Районен съд – Дупница, от Районен съд – Дупница до Затвора – С., от Затвора – С. до Затвора – П..
51. На 08.09.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
52. На 08.09.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
53. На 10.09.2021 г. от Затвора – П. до Районен съд – Пазарджик, от Районен съд – Пазарджик до Затвора – П..
54. На 13.09.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
55. На 14.09.2021 г. от Затвора – П. до Затвора – В..
56. На 16.09.2021 г. от Затвора – В. до Затвора – С..
57. На 17.09.2021 г. от Затвора – С. до Административен съд София-град, от Административен съд София-град до Затвора – С..
58. На 17.09.2021 г. от Затвора – С. до Затвора – В..
59. На 20.09.2021 г. от Затвора – В. до Административен съд – Враца, от Административен съд – Враца до Затвора – В..
60. На 27.09.2021 г. от Затвора – В. до Затвора – С..
61. На 28.09.2021 г. от Затвора – С. до Административен съд София-град, от Административен съд София-град до Затвора – С., от Затвора – С. до Затвора – П..
62. На 29.09.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
63. На 30.09.2021 г. от Затвора – П. до Затвора – В..
64. На 13.10.2021 г. от Затвора – В. до Затвора – С..
65. На 13.10.2021 г. от Затвора – С. до Върховен административен съд, от Върховен административен съд до Затвора – С..
66. На 14.10.2021 г. от Затвора – С. до Върховен административен съд, от Върховен административен съд до Затвора – С..
67. На 15.10.2021 г. от Затвора – С. до Затвора – В..
68. На 26.10.2021 г. от Затвора – В. до Затвора – С..
69. На 28.10.2021 г. от Затвора – С. до Софийски районен съд, от Софийски районен съд до Затвора – С..
70. На 28.10.2021 г. от Затвора – С. до Затвора – В..
71. На 16.11.2021 г. от Затвора – В. до Затвора – С..
72. На 17.11.2021 г. от Затвора – С. до Върховен административен съд, от Върховен административен съд до Затвора – С..
73. На 18.11.2021 г. от Затвора – С. до Затвора – В..
74. На 07.12.2021 г. от Затвора – В. до Административен съд – Враца, от Административен съд – Враца до Затвора – В..
75. На 08.12.2021 г. от Затвора – В. до Затвора – С..
76. На 08.12.2021 г. от Затвора – С. до Софийски районен съд, от Софийски районен съд до Затвора – С..
77. На 10.12.2021 г. от Затвора – С. до Затвора – П..

78. На 13.12.2021 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
79. На 14.12.2021 г. от Затвора – П. до Затвора – В..
80. На 11.01.2022 г. от Затвора – В. до Затвора – С., от Затвора – С. до Затвора – П..
81. На 12.01.2022 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
82. На 13.01.2022 г. от Затвора – П. до Затвора – В..
83. На 07.02.2022 г. от Затвора – В. до Затвора – С..
84. На 08.02.2022 г. от Затвора – С., до Административен съд София-град, от Административен съд София-град до Затвора – С..
85. На 09.02.2022 г. от Затвора – С. до Затвора – П..
86. На 11.02.2022 г. от Затвора – П. до Районен съд – Пазарджик, от Районен съд – Пазарджик до Затвора – П..
87. На 14.02.2022 г. от Затвора – П. до Затвора – С..
88. На 17.02.2022 г. от Затвора – С. до Върховен административен съд, от Върховен административен съд до Затвора – С..
89. На 18.02.2022 г. от Затвора – С. до Затвора – В..
90. На 11.03.2022 г. от Затвора – В. до Затвора – С..
91. На 15.03.2022 г. от Затвора – С. до Затвора – В..
92. На 15.03.2022 г. от Затвора – В. до Административен съд – Враца, от Административен съд – Враца до Затвора – П..
93. На 16.03.2022 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
94. На 17.03.2022 г. от Затвора – П. до Затвора – В..
95. На 24.03.2022 г. от Затвора – В. до Затвора – С., от Затвора – С. до Затвора – П..
96. На 25.03.2022 г. от Затвора – П. до Районен съд – Пазарджик, от Районен съд – Пазарджик до Затвора – П..
97. На 28.03.2022 г. от Затвора – П. до Затвора – В..
98. На 04.04.2022 г. от Затвора – В. до Затвора – С..
99. На 05.04.2022 г. от Затвора – С. до Административен съд София-град, от Административен съд София-град до Затвора – С..
100. На 06.04.2022 г. от Затвора – С. до Административен съд София-град, от Административен съд София-град до Затвора – С..
101. На 06.04.2022 г. от Затвора – С. до Върховен административен съд, от Върховен административен съд до Затвора – С..
102. На 11.04.2022 г. от Затвора – С. до Затвора – П..
103. На 13.04.2022 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
104. На 14.04.2022 г. от Затвора – П. до Затвора – В..
105. На 12.05.2022 г. от Затвора – В. до Затвора – С., от Затвора – С. до Върховен административен съд, от Върховен административен съд до Затвора – С., от Затвора – С. до Затвора – П..
106. На 13.05.2022 г. от Затвора – П. до Административен съд – Пазарджик, от Административен съд – Пазарджик до Затвора – П..
107. На 16.05.2022 г. от Затвора – П. до Затвора – В..

108. На 31.05.2022 г. от Затвора – В. до Затвора – С..

109. На 01.06.2022 г. от Затвора – С. до Административен съд София-град, от Административен съд София-град до Затвора – С..

С допълнителна молба се посочва, че настъпилите вреди, които е претърпял се изразяват в това, че при всеки един от 109 пъти, когато е бил конвоиран и е пътувал с автомобилите на ГД „Охрана“ е превозван при изключително нехумани условия, изразяващи се в това, че по време на път при всяко рязко спиране или потегляне на автомобила на ГД „Охрана“, с който е превозван се е удрял в металните решетки на автомобила на ГД „Охрана“. Фактът, че при всяко спиране, потегляне или остър завой се е удрял в металните решетки на автомобила на ГД „Охрана“ е бил унизителен, нехуманен и нечовешки, които факти са нарушение на чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС. Вследствие на това нехуманно превозване и конвоиране той многократно е получавал физически травми вследствие на ударите в металните решетки на автомобила на ГД „Охрана“. Последното му физическо нараняване по време на конвоиране, което получава е на дата 21.05.2021 г., за което нараняване му е била оказана медицинска помощ в медицинския център на Затвора – В. и е изпитвал цяла седмица физически болки и страдания от претърпяната физическа травма, претърпяна на 21.05.2021 г. Незаконосъобразните действия и бездействия на ответника се изразяват в това, че автомобилите на ГД „Охрана“, с които е бил конвоиран не са оборудвани с предпазни колани, не са оборудвани и с подходящи дръжки, за които да се държи по време на път и по време на движение на автомобила на ГД „Охрана“.

Ищецът намира, че ако автомобилите на ГД „Охрана“ са оборудвани с подходящите и задължителни предпазни колани и с подходящи дръжки, за които да се държи по време на движение на автомобила на ГД „Охрана“ няма да се удря в решетките на автомобила, при всяко спиране и потегляне на автомобила и да получава многократни физически травми след всеки удар в металните решетки на автомобила на ГД „Охрана“.

Точно поради това претенциите му към ответника се състоят в това, че в автомобилите, с които е конвоиран няма и липсват предпазни колани и подходящи дръжки, за които да се държи по време на движение на автомобила на ГД „Охрана“, а най-вече липсата на предпазни колани в автомобилите на ГД „Охрана“ е нарушение на правилника за движение по пътищата. В случая автомобилите на ГД „Охрана“ са неизправни и не отговарят на правилата за безопасност при шофиране и са неизправни, тъй като не отговарят на пътната безопасност.

Незаконсъобразните фактически действия и бездействия на ответника не отговарят на правилата за движение по пътищата и не отговарят на пътната безопасност и за безопасността на пътниците в автомобила на ГД „Охрана“.

Неимуществените вреди, които ищецът е претърпял в следствие на неотговарящите на пътната безопасност автомобили на ГД „Охрана“ се изразяват в това, че вследствие на липсата на предпазни колани и подходящи дръжки, за които да се държи по време на движение на автомобила, съответно, които да го предпазват при рязко спиране и потегляне на автомобила и по време на движение на автомобила, съответно да го предпазват от удар в металните решетки на автомобила, той се е чувствал

унижен, безсилен и безпомощен след всеки един удар в металната решетка, последвала след някое от резките спирания и потегляния на автомобила на ГД „Охрана“.

По време на движение и при всеки един негов удар в металната решетка на автомобила на ГД „Охрана“ се е чувствал безсилен, безпомощен и унижен, които негови негативни чувства са нарушение на чл. 3, ал. 1 ЗИНЗС и претърпени неимуществени вреди. Освен породените негативни чувства по време на движение на автомобила, след много от ударите в металните решетки той е получавал физически наранявания, от които е търпял болки и страдания и за които му е оказвана медицинска помощ. Точно в това се изразяват и неговите претенции към ответника, а именно, че вследствие на опасното конвоиране и нехуманното пътуване с автомобилите на ГД „Охрана“ вследствие, на което е получавал физически травми след някой от ударите в металните решетки. Вредите, които е претърпял се изразяват в това, че многократно е получил физически наранявания, за които му е оказвана медицинска помощ вследствие на опасното конвоиране с автомобилите на ГД „Охрана“, изразяващи се също така и в породените негативни чувства като безсилие, безпомощност и унижение вследствие на опасното конвоиране с автомобилите на ГД „Охрана“. Също така след последната травма и физическо нараняване, което е получил и претърпял на 21.05.2021 г. цяла седмица е изпитвал физически болки и страдания, вследствие на удара в металната решетка на автомобила на ГД „Охрана“, вследствие на опасното конвоиране с автомобила на ГД „Охрана“.

Ответникът по иска – Главна Дирекция „Охрана“, чрез Главния Директор, Главен Комисар Г. Ж., в представения писмен отговор оспорва иска. Намира същия за недопустим, защото е насочен срещу ответник, който не е „специализиран орган по изпълнение на наказанията“.

Статутът и дейността на Главна дирекция „Охрана“ са уредени в чл. 391 от Закона за съдебната власт. Специализираните органи по изпълнение на наказанията са изрично посочени в Част I от ЗИНЗС, където изрично е посочена Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Алтернативно сочи, че искът е неоснователен.

Ответникът не отрича, че К. Д. И. е бил конвоиран на 13.12.2019 г. на основание заповед № 1596/12.12.2019 г. на директора на РД „Охрана - С.“ от затвора [населено място] до затвора [населено място] със специализиран автомобил, но по време на конвоирането не е имало извънредни ситуации или пътно транспортни произшествия, налагащи внезапно спиране на специализирания автомобил.

Не е спорно, че ищецът е бил конвоиран на 21.05.2021 г. на основание на заповед № 3-470/20.05.2021 г. на директора на РД „Охрана - С.“ от затвора [населено място] до затвора [населено място] със специализиран автомобил, но по време на конвоирането не е имало извънредни ситуации или пътно транспортни произшествия, налагащи внезапно спиране на специализирания автомобил.

На 29.02.2021 г. ищецът не е бил конвоиран, защото 2021 г. не е високосна и м. февруари е от 28 дни.

По отношение на всички останали конвоирания, посочени в исковата молба

също не е имало извънредни ситуации или пътно транспортни произшествия, налагащи внезапно спиране на специализирани автомобили.

В отговора се сочи, че конвоирането на задържани лица в специализираните автомобили през процесния период е съгласно, изискванията на „Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на главна дирекция „Охрана“, утвърдени от министъра на правосъдието със заповед № ЛС - 04-1228/ 14.07.2017 г. /Правилата/.

Нормативните изисквания, според които се оборудват специализираните конвойни автомобили са посочени в чл. 15, ал. 3 /Приложение 4/ от Правилата. Съгласно т. II от Приложение № 4 към Правилата, в автомобила трябва да има нормални условия за пътуване - отопление, вентилация, климатик, осветление и аварийен изход. В специализирания автомобил следва да бъде обособено едно или няколко помещения за конвоираните лица, осигурени с едностранно заключващо устройство на вратите и неподвижно закрепени места за сядане. Въведено е изискване седалките за конвоираните лица да са изработени от незапалими материали по начин, позволяващ от тях да се демонтират детайли.

Специализираните автомобили, с които е конвоиран ищецът са регистрирани в „Пътна полиция“ – [населено място] съгласно Наредба № 1-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства.

Съгласно раздел XVIII, чл. 91, ал. 3 от Закона за движение по пътищата, моторни превозни средства със специален режим на движение са също и автомобилите на Главна дирекция „Охрана“.

Разпоредбата на чл. 137а, ал. 1 от Закона за движение по пътищата регламентира водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, да „използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани“, но не регламентира задължение за оборудване на автомобилите с такива колани.

В чл. 2, ал. 1, т. 5 на Наредба № Н-3 от 18.02.2013 г. за изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства, издадена от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, е посочено, че тази наредба не се прилага за автомобили проектирани и произведени за конвоиране на обвиняеми, подсъдими, на лица с постановена мярка за неотклонение „Задържане под стража“ или на лица, изтърпяващи наказание лишаване от свобода.

Според ответника обезопасителни колани в обособените места за конвоиране в специализираните автомобили не се поставят поради мерки за сигурност и ограничаване до минимум риска от умишлено самонараняване и нараняване на други лица в обособените за конвой места.

Специализираните автомобили, с които е конвоиран ищецът през процесния период, са съобразени със специалната цел, за която са предназначени - превозване на задържани и осъдени лица. С оглед на риска от бягство, нараняване и самонараняване, местата за сядане са изработени от

незапалим материал, неподвижно закрепени са, непозволяващо да се демонтират детайли, с което се изключва възможността от оборудване с колан.

На последно място ответникът намира, че обезопасителни колани в обособените места за конвоиране в специализираните автомобили не се поставят поради мерки за сигурност и ограничаване до минимум риска от умишлено самонараняване и нараняване на други лица в обособените за конвой места.

Специализираните автомобили, с които е конвоиран ищецът през процесния период, са съобразени със специалната цел, за която са предназначени - превозване на задържани и осъдени лица. С оглед на риска от бягство, нараняване и самонараняване, местата за сядане са изработени от незапалим материал, неподвижно закрепени са, непозволяващо да се демонтират детайли, с което се изключва възможността от оборудване с колан.

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият се явява лично. В дадения от съда срок са постъпили допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът не се представлява.

Участвалият в производството по делото прокурор – представител на СГП счита, че претенцията е основателна, но недоказана по основание и размер, поради което исковата молба следва да се отхвърли.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в исковата молба доводи, изразеното становище на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото гласни и писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че К. Д. И. през визирания в исковата молба период, както и на 13.12.2019 г., е изтърпявал наказание „Лишаване от свобода“ и е бил конвоиран със специализирани автомобили на Главна Дирекция „Охрана“ до различни съдилища, в областни градове на страната, във връзка с водени дела, по които той е бил страна.

Като доказателства по делото са приети следните доказателства: 1. Медицинска справка от 14.11.2022 г., изготвена от медицински център при затвора в [населено място], видно от която същият е бил прегледан на 13.12.2019 г. в центъра, заради оплакване, че при рязко спиране на конвойния автомобил е ударил десния си крак в решетката. Констатирана е контузия на дясна подбедрица в горна третина. Изписани са му медикаменти Алмирал и Аналгин; 2. Медицинска справка от 01.12.2022 г., изготвена от медицински център при затвора в [населено място], видно от която същият е бил прегледан на 21.05.2021 г. в центъра, без данни за вида на здравословния проблем. Изписани са му били медикаменти Фамотидин и Улкопрол и му е направена превръзка; 3. Правила за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на Главна Дирекция „Охрана“, утвърдени със Заповед ЛС-04-1228/14.07.2017 г. на Министъра на правосъдието; 4. Копия от Свидетелствата за регистрация и Удостоверения за техническа изправност на ППС на специални автомобили, собственост на Главна

Дирекция „Охрана“, с които се превозват лишени от свобода или задържани под стража

По делото беше разпитан един свидетел по искане на ищеца за установяване на твърдените в исковата молба обстоятелства.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Подаването на искова молба по реда на чл. 284 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 203 от АПК не е обвързано с преклузивен срок. Нейната допустимост е свързана най-вече с редовността ѝ, касаеща посочването на административния акт, който е бил отменен или органа или длъжностното лице, от чието действие или бездействие са причинени претендираните вреди. Претенцията е предявена срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чието незаконосъобразен акт са причинени вредите.

Съдът намира, че исковата молба е редовна, следователно е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, исковата молба е *частично основателна*.

В чл. 7 от Конституцията на Република България е предвидено, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Проекция на този принцип е разпоредбата на чл. 203 от АПК, съгласно която исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава, а за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

За да се разграничат отговорността за причинени вреди по чл. 45 и следващите от ЗЗД и тази по чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, следва да се направи анализ, чрез съпоставка на двете норми. На първо място различието по между им е свързано с тяхното основание. Отговорността по ЗЗД почива на забраната да не се вреди другиму, докато отговорността по ЗОДОВ е изградена върху идеята за задължение на държавата и общините да спазват правата и законните интереси на гражданите. Именно при неспазване на това основно задължение и когато в следствие на него е причинено увреждане на граждани и юридически лица, възниква основание за ангажиране на отговорност на съответните държавни институции. Съгласно чл. 205 от АПК това са юридическите лица, представлявани от органа, от чието незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Отговорността по чл. 45 от ЗЗД и тази по ЗОДОВ се изграждат на различна плоскост. Елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане по ЗЗД, свързан с неговата субективна страна, винаги е вината, т.е. субективното отношение на деликвента към протовоправното деяние. Характерно за втория вид отговорност е, че е обективна и безвиновна. Тя възниква само при или по повод на осъществяване на административната дейност на държавата или общините. Чл. 203 от АПК и чл. 1 от ЗОДОВ употребяват термините "актове", "действия" и "бездействия", за които легално определение няма в цитираните закони, но

под "акт" не следва да се разбира всеки такъв на административен орган или длъжностно лице, а определена категория актове - нормативни, общи и индивидуални административни актове, като тук следва да се разбират всички видове административни актове, издавани от държавни или общински органи в кръга на законово определената им компетентност.

Държавата и общините ще носят отговорност за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Анализът на тази норма, налага разграничаване на дейността по издаване на административни актове и тази, която е проява на физическото действие или бездействие. Това има значение при решаване на въпроса за предпоставката, при която увредения може да търси обезщетение.

Активно легитимирана страна по иска по чл. 284 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 203 от АПК, може да бъде всяко лице, задържано под стража или изтърпяващо наказание „лишаване от свобода“, което твърди, че е претърпяло вреди, в следствие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински органи и длъжностни лица. Този иск представлява автономно средство за защита на частноправните субекти срещу несъобразена със закона административна дейност.

По силата на чл. 285, ал. 2, във връзка с чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС и 205 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу специализираните органи по изпълнение на наказанията, от чиито актове, действия или бездействия са причинени вредите. Според чл. 391, ал. 1 и ал. 2 от Закона за съдебната власт, към министъра на правосъдието има Главна дирекция "Охрана", която осъществява дейността по охраната на органите на съдебната власт. Главна дирекция "Охрана" е юридическо лице със седалище С. към министъра на правосъдието. Съгласно чл. 391, ал. 3, т. 6 от същия закон, ГДО конвоира обвиняеми и подсъдими, за които се иска или е постановена мярка за неотклонение задържане под стража, или лица, изтърпяващи наказания в местата за лишаване от свобода, до органите на съдебната власт, т.е. в случая дейността на ГДО е регулирана от закона дейност, осъществявана от административните органи и длъжностни лица, структурно обособени в рамките на тази администрация и е в съответствие с дадените им от закона правомощия. Т.е. безспорно дейността на ответника, свързана с нормалното конвоиране на лишени от свобода е административна дейност, осъществявана във връзка с прогласените в АПК и КРБ основни принципи.

Съгласно чл. 284, ал. 1, във връзка с ал. 5 от ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3, като настъпването на неимуществени вреди се предполага до доказване на противното. Разпоредбата на чл. 3 от с.з. сочи, че осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. За нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление,

осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждаат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Предвид на изложеното може да се приеме, че е налице законната презумпция за съществуването на твърдените вреди.

В разглеждания казус ищецът твърди, че К. И. е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се във физически болки и психически страдания, придивикващи чувство на унижение, безсилие и безпомощност унижен, след всеки един удар в металната решетка, предизвикан от някое от резките спирания и потегляния на автомобилите на Главна Дирекция „Охрана“. Това е унижително, нехуманно и нечовешко отношение е в нарушение на чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС. Незаконнообразните действия и бездействия на ответника се изразяват в това, че автомобилите на Главна Дирекция „Охрана“, с които е бил конвоиран И. не са оборудвани с предпазни колани и с подходящи дръжки, за които да се държи по време на път и по време на движение на автомобила.

I. Фактически установявания.

В случая не е спорно, че ищецът е бил превозван, на всяка една от посочените в исковата молба дати с автомобили, собственост на Главна Дирекция „Охрана“ до от съответното място за лишаване от свобода до съд, в който се е разглеждало дело, по което И. е бил страна. Съдът приема за доказано възражението на ответника, че на 29.02.2021 г. ищецът не е бил превозван, защото месец февруари има 28 дни, а 2021 г. не е била високосна. Съдът приема за доказано обстоятелството, без същото да е спорно, че автомобилите на Главна Дирекция „Охрана“ са били регистрирани по предвидения в българското законодателство ред. Същите са били преустроени и пригодени за превозване на задържани или лишени от свобода лица, като помещението на автомобила, където те са превозвани е било отделено от помещението на надзирателите с решетка, с едностранно заключващо устройство на вратите. В помещението на конвоираните лица имало монтирани неподвижни места за сядане по дължината на автомобила. Местата са монтирани така, че да може да се демонтират детайли от тях, с което се изключва възможността от оборудване с колан. Имало заварени метални дръжки-ръкохватки, за които конвоираните да се държат по време на превоза.

От описаните по-горе медицински документи се установява, че на 13.12.2019 г. и на 21.05.2021 г. К. И. е потърсил медицинска помощ, след конвоиране, в медицинските центрове в затворите в [населено място] и [населено място].

Разпитан по време на проведеното по делото открито заседание, свидетелят Х. А. Х. заяви, че ищеца от около десетина години от Затвора – В.. Няколко пъти двамата били конвоирани заедно. На 21 май 2021 г. – денят на Б., свидетелят бил на престой на открито по график. След прибирането му, Х. видял ищеца, който бил току-що в медицинския пункт и единият му крачол, на левия или десния крак бил навит над коляното, той имал превръзка между коляното и глезена. Ищецът обяснил на свидетеля, че е претърпял инцидент

по време на транспортирането му същия ден, когато е седял на седалката на автомобила, понеже нямало обезопасителен колан и при рязко спиране на автомобила той е залитнал и си е ударил крака някъде в конструкцията на автомобила. Видимо кракът не бил счупен, но бил доста подпухнал. През следващите няколко, двамата се срещали по време на престойта на открито и свидетелят забелязал, че И. накуцва, а той му помагал да слиза по стъпалата. Болезненото му състояние, когато не могъл да стъпва продължило някъде около седмица. През следващите седмици двамата не се виждали. В средата на юни се видели. Поради топлото време ищецът ходел по къси панталони и свидетелят видял, че още е с превръзка. След махането на превръзката на подбедрицата на костта му имало едно голямо червено петно. Още докато бил с превръзката си личало, че кракът е отекъл, чак долу до глезена му и след махането на превръзката още дълго време имал оток на крака. По спомените на свидетеля в първите дни от 21 май до 31 май, ищецът видимо изпитвал физически болки и той му помагал при придвижването по стълбите където нямало парапет, като го подпирал. В този период гласът на И., ставал писклив, когато ставало въпрос за инцидента. Както преди плач и после се появявали сълзи в очите му. Често ми е казал, че се чувства излъган, защото в България законите не са направени за хора. Свидетелят бил конвоиран много пъти, но в нито един от автомобилите нямало предпазни колани. Преди около 5-6 години в повечето коли сложили дръжки, които се намират отстрани на самата седалка или отляво, или отдясно, а има и такива, които са между краката. Във връзка с правилата на ГДО за конвоиране на лишени от свобода на определена група затворници, към която спадали свидетелят и ищеца, им слагали задължително белезници на краката и ръцете и обезопасителен колан на кръста. Това пречело да се хване за дръжката, монтирана отляво или отдясно. Единствено можел да се хване за дръжката, която е между краката, но зависи колко е дълъг синджира на белезниците.

II. Анализ на изброените факти и правни изводи.

На първо място следва да се отбележи, че съдът кредитира както представените от ответника писмени документи, така и свидетелските показания.

Изброените по-горе докладни записки, протоколи, справки и т.н. представляват официални свидетелстващи документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК и при липса на оспорване имат обвързваща съда материална доказателствена сила досежно отразените в тях изявления на съставилите ги длъжностни лица.

От друга страна чрез разпита на свидетели се цели разкриването на факти и обстоятелства, които не могат да бъдат установени посредством писмени доказателства или друг вид доказателствени средства, като експертизи, оглед и т.н. Свидетелите излагат устно пред съда данни за факти, за които те си спомнят и за които смятат, че съществуват или са съществували в даден минал момент във и независимо от страните и независимо от съда. Затова как те са възприели тези факти или как ги възприемат е от значение мястото и вида на фактите, емоционалното състояние на възприемащия ги, неговото интелектуално ниво, възраст и др. Разбира се, тези разсъждения са валидни, когато свидетелските показания са дадени добросъвестно и честно, без да са

неистински или укриващи истината. Съдът следва да възприеме, дали дадено събитие, описано от свидетеля се е случило или даден факт е съществувал, като се съобрази с множество елементи, като последователност, непротиворечивост, логическо изграждане, сетивни и емоционални връзки, волева насоченост и т.н., съдържащи се както в показанията, така и в останалия, събран по делото доказателствен материал. В разглеждания случай свидетелят Х. изложи устно факти и обстоятелства, възприети от него в даден момент от миналото, за които той е запазил спомени в съзнанието си. Съдът, съобразявайки се с изложените по-горе разсъждения намира, че показанията са последователни, непротиворечиви и лишени от елемент на заинтересованост, поради което следва да бъдат кредитирани, независимо от факта, че свидетелят е лице, излежаващо наказание „лишаване от свобода“ и конвоирани при условия, сходни с тези, при които е бил поставен и ищецът И.. Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ с оглед твърденията на ищеца включва в кумулативна даденост: 1. наличие на административен акт от орган на ответника или действие или бездействие на негови длъжностни лица; 2. незаконосъобразност на административния акт, съответно действието или бездействието; 3. причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилния вредоносен резултат.

А. Първата предпоставка в случая е доказана – на 13.12.2019 г. и на 21.05.2021 г., както и на останалите, посочени в исковата молба дати, с изключение на 29.02.2021 г., К. И. е бил конвоиран със специализиран автомобил, собственост на ответника от съответното място за лишаване от свобода до съд, за разглеждане на дело, по което той е бил страна, т.е. извършени са фактически действия по транспортирането на ищеца, в съответствие с предвидените в закона правомощия на ответника.

Б. По отношение на втората предпоставка, а именно дали е имало незаконосъобразност на посочените действия или се констатиран незаконосъобразни бездействия, съдът намира следното.

Независимо, че специализираните автомобили, с които е бил превозван ищеца номинално са отговаряли на всички технически и нормативни изисквания за извършване на такъв вид транспорт, според настоящия съдебен състав, липсата на предпазни колани или друго техническо средство, което да не позволява телата на конвоираните лица да се движат в различни посоки по време на движението на автомобила, е могло да предизвика и в случая е предизвикало физически болки за ищеца на 13.12.2019 г. и на 21.05.2021 г. Според легалната дефиниция, дадена в § 6, т. 47 от ДР на Закона за движение по пътищата, "Обезопасителен колан" (колан за седалка, колан) е комплект от ленти с осигуряваща ключалка, регулиращи устройства и присъединителни приспособления, които могат да се закрепват към моторното превозно средство и са предназначени да намалят риска от увреждане на потребителя чрез ограничаване подвижността на тялото му в случай на сблъскване или внезапно намаляване скоростта на превозното средство. Такъв комплект обикновено се определя като "комплект колан", понятие, обхващащо и всяко устройство за преобразуване на енергия или прибиране на колан. Т.е. целта на обезопасителния колан е да предпази от нараняване

пътника във движещ се автомобил в случай най-вече на рязко спиране. Съдът не може да възприеме довода на ответника, че монтираните дръжки биха заместили колана, защото от една страна човек, превозван дълго време в автомобил не би могъл да се държи непрекъснато за дръжка, за да не политне напред, назад или настрани в неопределен момент, особено ако е с белезници, а от друга страна, тази дръжка в никакъв случай не би го предпазила от нараняване, ако интензитетът на спирането е със значителна сила. Последно обстоятелство е валидно особено в разглеждания казус, където както се установи местата за сядане са разположени по дължината на превозното средство, т.е. тялото на превозвания ще поеме инерцията от спирането странично, което би намалило значително възможността за противодействие на силата на движението по посока на спиране на автомобила, чрез задържане с ръка.

В контекста на гореизложените разсъждения, съдът намира, ответникът, независимо от твърденията за спазване на нормативните изисквания, касаещи преоборудването на специалните автомобили, с които се превозват конвоирани лица, е следвало, с цел избягването на жестоко, нечовешко или унижително отношение към тези лица, да намерят подходящ технически начин, чрез който да бъде предотвратено евентуалното им нараняване при внезапно спиране на автомобила или при възникване на пътен инцидент.

В. По отношение на третата предпоставка за реализиране на отговорността на ответника по чл. 1 от ЗОДОВ, съдът намира, че тя също е доказана, но само по отношение на претърпените от К. И. неимуществени вреди на 13.12.2019 г. и 21.05.2021 г. На останалите дати, посочени в исковата молба, на които с изключение на 29.02.2021 г., не е спорно, че той е бил конвоиран с автомобил, собственост на Главна Дирекция „Охрана“, ищецът не сочи и не можа да докаже, че е претърпял никакви телесни повреди, водещи до физически болки, вследствие на липсата на обезопасителни колани в конвойните автомобили, освен общи твърдения, че при рязко спиране се е блъскал в решетката, без да се сочи конкретна дата. Както беше посочено по-горе немонтирането на предпазни колани или други подходящи устройства, които биха предотвратили нараняването на лишените от свобода при внезапно спиране или инцидент, са потенциална предпоставка за възникване на предпоставките по чл. 3 от ЗИНЗС. Не във всеки случай, т.е. при всяко превозване ще се стигне до възникването на тази предпоставки. Това би се случило единствено при внезапно спиране или при пътен инцидент с автомобила, с който е бил превозван И. на съответната дата и този инцидент задължително е бил причина за възникване на нараняване, съответно на физическа болка. В случая няма данни, за възникването на такива инциденти на сочените от ищеца дати, поради което съдът намира, за недоказано твърдението за претърпени на тези дати неимуществени вреди от негова страна.

Не може да бъде прието за доказано и твърдението, че ищецът е преживял стрес и страх за живота си от обстоятелството, че е бил превозван без обезопасителен колан. Вярно е, че обезопасителните колани, биха предотвратили нараняване при инцидент, но липсата им в разглеждания казус не може да бъде предпоставка за възникване на страх, чрез който да се

премине прага на суровост и съответно да е налице нарушение по чл. 3 от ЗИНЗС.

По отношение на характера и интензитета на уврежданията, претърпени от ищеца съдът намира следното:

1. На 13.12.2023 г.

Съдът намира за доказано следното: Ищецът е бил превозван на 13.12.2019 г. от затвора от Затвора – С. до Затвора – П.. При внезапно спиране на автомобила, той се е плъзнал по гладката метална пейка, загубил е равновесие и силно се е блъснал в металната решетка на помещението, където се е намирал. При удара в решетката си е ударил главата и дясното коляно и подбедрица, като е получил сериозни и болезнени физически болки. Оказана му е медицинска помощ, но десет дни трудно подвижен и на легло в Затвора – П.. Възникналия инцидент и претърпените вреди се доказват и от медицинска справка от 14.11.2022 г., изготвена от медицински център при затвора в [населено място], видно от която И. е бил прегледан на 13.12.2019 г. в центъра, заради оплакване, че при рязко спиране на конвойния автомобил е ударил десния си крак в решетката. Констатирана е контузия на дясна подбедрица в горна третина. Изписани са му медикаменти Алмирал и Аналгин.

2. На 21.05.2021 г.

Съдът намира за доказано следното: Ищецът е бил конвоиран на 21.05.2021 г. от Затвора – С. към Затвора – В.. В един момент автомобилът на ГД „Охрана“ е спрял внезапно, защото е бил засечен от друг автомобил в [населено място], на [улица]. От рязкото спиране на конвойния автомобил И. се изпързлял по пейката, загубил равновесие и силно се е блъснал в металната решетка, която разделя надзирателите на ГД „Охрана“ от лишените от свобода. При удара в металната решетка си е наранил левия крак в областта на подбедрицата, изпитал е силни и остри болки. Докато пътували към Затвора в [населено място] кракът не спирал да го боли, получил се е оток и се е подул. Когато пристигнал в Затвора – В. отишъл в медицинския център на Затвора – В., където са му направили компрес на нараненото и подуто място – върху получената травма и са му указали медицинска помощ. В следващите 4-5 дни наранената подбедрица е продължавала да го боли и да му причинява страдание, докато не е спаднал отока и подутината. Тогава на мястото на нараняването се появилата се синина, продължила да стои с дни и след като отока е спаднал и отшумял.

За възникналия на процесната дата инцидент сочи и медицинска справка от 01.12.2022 г., изготвена от медицински център при затвора в [населено място], видно от която И. е бил прегледан на 21.05.2021 г. в центъра, без данни за вида на здравословния проблем. Изписани са му били медикаменти Фамотидин и Улкопрол и му е направена превръзка.

Показанията на свидетеля Х., които съдът както посочи по-горе кредитира, дават своя принос при доказването на твърденията на ищеца. Свидетелят си спомни точната дата – 21.05.2021 г., защото това бил денят на Б.. Потвърди, че е видял ищеца непосредствено след излизането му от медицинския център, при което той е имал превръзка под коляното. През следващите няколко, двамата се срещали по време на престоите на открито и свидетелят

забелязал, че И. накуцва, а той му помагал да слиза по стъпалата. Болезненото му състояние, когато не могъл да стъпва продължило някъде около седмица. Докато бил с превръзката си личало, че кракът е отекъл, чак долу до глезена му и след махането на превръзката още дълго време имал оток на крака. По спомените на свидетеля в първите дни от 21 май до 31 май, ищецът видимо изпитвал физически болки и той му помагал при придвижването по стълбите където нямало парапет, като го подпирал. Около средата на юни махнали превръзката, но на нараненото място имало червено петно.

Г. Според съда е доказана и четвъртата предпоставка за реализиране на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ – налице е причинно-следствена връзка между констатиранияте незаконосъобразни действия и бездействия и констатиранияте вреди. В случай, че ищецът е бил превозен на 13.12.2019 г. и 21.05.2021 г. с превозно средство, в което е имало монтирани предпазни колани или друг тип технически устройства, които да предотвратят нараняването на превозваните лица при внезапно спиране или инцидент, той нямаше да изпита болките и страданията, причинени от получените травми от внезапното спиране на превозното средство.

По отношение на размера на обезщетението, което следва да бъде присъдено, съдът намира следното:

В пилотното си решение по съединени жалби № 36925/10, 21487/12, 72893/12, 73196/12, 77718/12 и 9717/13 ЕСПЧ посочва, че общите принципи, уреждащи прилагането на чл. 3 от Конвенцията за условията на задържане, са изложени в големи подробности в параграфи 139-159 от решението на Съда по *A.* и други (цитирано по-горе) и параграфи 65-69 от решението на Съда по *T. and Others*. Чл. 3 от Конвенцията защитава една от основните ценности на демократичното общество. Той забранява по абсолютен начин изтезанията или нечовешкото или унижително отношение или наказание, независимо от обстоятелствата и поведението на жертвата. За да попадне в обхвата на този член, малтретирането трябва да достигне минимално ниво на суровост. Оценката на този минимум е относителна и зависи от всички обстоятелства по делото като продължителността на отношението, физическите и психическите последици и в някои случаи пола, възрастта и здравословното състояние на жертвата. В оценката на условията на задържане по чл. 3 от Конвенцията е особено важно да бъде взето предвид кумулативното въздействие на тези условия, както и конкретните твърдения, направени от въпросното лице, и времето, което той или тя е прекарал/а в тези условия.

Независимо от факта, че съгласно чл. 52 от ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя по справедливост, настоящият съдебен състав не може да не се съобрази с практиката на ЕСПЧ. По дела, образувани срещу България по идентични оплаквания – претърпени неимуществени вреди, поради незаконосъобразни действия на органи и длъжностни лица, Европейският съд по правата на човека в *S.* е присъждал различни обезщетения. (*S. H. v. Bulgaria app. № 36794/03, D. v. Bulgaria app. 27791/09, P. and P. v. Bulgaria app. 50027/08 and 50781/09*).

В разглеждания казус, съдът намира, че следва да вземе предвид и обстоятелството, че установените физически болки и страдания са настъпили

изцяло от незаконосъобразните действия и бездействия на Главна Дирекция „Охрана“, която допуска с притежаването от нея автомобили да се превозват лица, без техния живот и телесно здраве да са защитени, чрез използване на обезопасителен колан или друго техническо средство, което да предотврати нараняване при внезапно спиране или пътен инцидент. По отношение на времетраенето на причинените на ищеца физически болки, съдът намира за доказано, предвид на законовата презумпция на чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС и след анализа на събраните по делото доказателства, че при инцидента от 13.12.2019 г., болките с интензитет, преминаващ прага на суровост са траели около 10 дни, при този от 21.05.2021 г. – около 15 дни, т.е. болките на ищеца, са търпени в един относително кратък период и по тази причина искът за присъждане на обезщетение в размер на 30 000 лева е недоказан.

При съобразяване на вида, интензитета и продължителността на претърпените от К. И. неимуществени вреди – физически болки и страдания, установени на основание събраните и обсъдени по-горе доказателства и практиката на ЕСПЧ, съдът намира, че обезщетение в размер на 500 лева, за първия инцидент и в размер на 750 лева за втория инцидент, се явява обосновано и справедливо.

С оглед частичната основателност на главния иск, съдът разглежда и установява основателност и на акцесорната претенция на ищеца за заплащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху уважения размер на обезщетението за причинени неимуществени вреди, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В съответствие с разпоредбата на чл. 286, ал. 2 и ал. 3 от ЗИНЗС съдът намира, че следва да се произнесе и по направените разноски.

Ищецът и ответникът не са поискали присъждане на разноски, поради което съдът не следва да присъжда такива.

Водим от горното и на основание чл. 285, ал. 2 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието да заплати на К. Д. И., излежаващ наказание „Лишаване от свобода“ с ЕГН [ЕГН] сумата от 1250 (хиляда двеста и петдесет) лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се претърпени физически болки и страдания, предизвикани от причинени травми, поради транспортирането му на 13.12.2019 г. и на 21.05.2021 г., с автомобили, собственост на Главна Дирекция „Охрана“ без обезопасителен колан или друго техническо средство, предотвратяващо нараняване при внезапно спиране или инцидент, в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, ведно със законната лихва, считано от 29.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** претенцията в останалата ѝ част, до пълния размер от 30 000 лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на

страните, с касационна жалба пред Административен съд София-град, Троен състав.